

A hatvanharmadik évforduló

A II. Világháború, magyar hadtörténeti szempontjából leggyászosabb ütközetében, a Don-kanyarnál 1943-ban lezajlott csatában elesett magyar honvédekről emlékeztek meg a Történelmi Emlékút Közalapítvány szervezésében a szarvasi Ótemetőben lévő doni emlék-

műnél a múlt héten szombaton délután. Az emlékezőket Szenes János, a közalapítvány kuratóriumának elnöke köszöntötte, majd Hímer Péter szavalata hangzott el. Szenes János ezután röviden felidézte a majd' százötvenezer magyar katona halálát jelentő „doni pokol” ször-

nyűségeit. Felolvasta a Don-kanyarban elesett, vagy eltűnt, eddig ismertté vált szarvasi katonák névsorát. A megemlékezésen a történelmi egyházak jelenlévő képviselői mondtak imát az elesettek lelki üdvéért, majd az emlékezők elhelyezték koszorúikat, virágaikat.

Az új év első napján

Hogy ne teljen eseménytelenül 2006 első napja, elindultam, hogy valami hasznosat tegyek az épülő házban. Kisétáltam az x. számmal jelzett közlejáróban, magán-személyek által épített mólóhoz. Életveszélyes volt már évek óta.

Egykor orosházi horgászok építették, de idővel élelmes emberek felszedték a deszkák nagy részét, a maradékot megette az idő. A lábai megrogytak, siralmas látványt nyújtott az egész, csúfja volt a vízpartnak. Tavaly a környékbeli nyaralókból néhányan – nem kis befektetéssel – rendbehozták, s csodák csodájára, egy telet átvészelt sértetlenül. Az egyik telektulajdonos – szívós és türelmes munkával – mindig elhordta az oda rendszeresen kiszórt szemetet, és – lassan csodát – megszűnt az illegális szemetlerakó is.

Tavasszal valaki betonlapokkal kirakta a móló környékét. A megújult mólót hamar birtokba vették – elsősorban fiatalok. Először nem is volt semmi gond. Fűrődtek, ugráltak, kislányok piknikeztek a gyepen, néha még köszöntek is. Aztán egyre többen jöttek. Motorokat bőgettek, az egyik kerítés mellől kihordták a faragott termésköveket, ülő alkalmatosságot építettek belőle. Az elhagyott üdítő üvegeket, flakonokat a ko-

rábbi önkéntes „szemetes” rendszeresen eltakarította, de az már kicsit soknak tűnt, amikor a móló közvetlen közelében táborfüzet raktak.

Később kezdtek eltűnedezni a faragott kövek, majd a betonlapok. A botrány akkor tört ki, amikor az egyik idős nyaralótulajdonos hölgyet keresetlen szavakkal más tájakra küldték, mikor a bőmböltetett magnók használatát nehezményezte. A hölgy rászabadította a fiatalokra a rendőrséget és a közterület-felügyelőt. (Fűrödni tilos!) Beállt az esős idő, megszűntek a bajok.

Szóval, kisétáltam a mólóra. Elszörnyedve láttam, hogy a betonlapok, a faragott kövek ott meredeznek az iszapból kiállva, némelyik a lapjával, némelyik a hegyével fölfelé. Éppen ott, ahol a fiúk fejesekeket ugráltak a nyáron.

Kesztyűt, szerszámot hoztam, hogy a legveszélyesebbeket kiemeljem az iszapból. Először egy lejárót kellett építeni a kövekből, hogy meg ne merüljön a csizmám. Kiemeltem a hegyekkel felfelé állókat, felhordtam oda, ahol a partot mossa a víz. Aztán – ha már ügyis sáros lettem – a laposakból raktam védőfalat a móló lábai elé. Ha már eddig eljutottam, a faragott köveket hordtam a partra

nagy szuszogások közepette. Végül a vízben állók közül is kiemeltem, amelyeket a csákánnyal elértem.

Amikor elkészültem már szürkülőni kezdtem. Lemostam a szerszámok nyelét, ismét kisétáltam a mólóra. Fülög sárosan, de elégedetten szemléltem munkám eredményét. Igaz, hogy amiért kimentem, az elmaradt, de az új év első napja nem telt el haszontalanul.

Hosszú belső eszmefuttatással elmélkedtem a közösségi munkáról, meg az áldozatvállalásról, meg arról, hogy ilyen kis örömből áll össze az ember boldogsága. Ez és ehhez hasonló bölcseségekkel ámítottam magam.

– De miért csak én csinálom? – hasított belém az öntudat. Ekkor jelent meg a mólón T. a kutyájával. Megnézte, mire jutottam, aztán megjegyezte:

– A vízben vannak még ködarabok, azokat is ki kellene szedni.

Még mielőtt meggondolatlanul reagáltam volna, folytatta:

– Nekem van otthon olyan ruhám, amit a halászok használnak. Majd kiszedem a köveket. Azt nem ígérem, hogy felhordom, de kirakom a víz szélére.

– F –

Rendkívüli

A múlt év végén, december 29-én, a Csabacsüddel közösen tartott testületi ülés után Szarvas Város Önkormányzatának képviselőtestülete önállóan is tartott egy rendkívüli ülést, melynek döntéseiről dr. Melis János jegyző tájékoztatta lapunkat.

Először az építményadóról szóló rendelet módosítását fogadta el a testület, ennek értelmében a kommunális beruházásokra vonatkozó kedvezményt, a 2005. évre visszaállította. A magánszemélyek kommunális adójának visszaállítására vonatkozó képviselői javaslatot a testület elutasította.

Ezt követően a képviselőtestület megalkotta rendeletét a 2006. évi átmeneti gazdálkodásról, ami a január első napjával elindult pénzügyi év teendőit szabályozza, a költségvetés elfogadásáig terjedő időszakra.

Következő napirendi pontban a testület elvi támogatásáról biztosította a 2006. évi Körös Napok szervezőjét, egyúttal megbízta a Művelődési és Oktatási Bizottságot, hogy az Idegenforgalmi Bizottsággal és a Pénzügyi Ellenőrző Bizottsággal közösen előkészített határozati javaslatot terjesszenek ebben a témában a testület elé.

Megtárgyalták és elfogadták a képviselők a Dózsa Gy. u. 2. sz. alatti ingatlan 50%-ának a Magyarországi Evangélikus Egyház használatába adása tárgyában kötendő megállapodás-tervezetet. Az egyeztetések ebben a tárgyban tovább folytatódnak.

Döntöttek a képviselők arról, hogy pályázatot nyújt be az önkormányzat a polgármesteri hivatal épületének belső lépcső-lifttel történő akadálymentesítésére. A pályázaton nyerhető 2,5 millió forint mellé – nyertes pályázat esetén – 1,345 millió önerőt biztosítva épülhetne meg az okmányiroda megközelítését szolgáló lépcső-lift.

Jóváhagyta a testület a Komép Kft. ügyvezetőjének 13. havi bérkifizetését, egyúttal döntött arról, hogy a többi, önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság vezetőjének munkáját a 2006. januári ülésen értékelik.

Zárt ülésen döntöttek a képviselők arról, hogy a 200-2005. időszakban a képviselői tiszteletdíjakról történt lemondásokat az SZJA-törvény előírásainak megfelelően felülvizsgálják.

Végezetül, zárt ülésen, titkos szavazást tartottak a meghirdetett aljegyzői pályázatra beérkező pályamunkákról, a szavazás nem vezetett eredményre, a pályázatot a testület ismételtén kiírja.